

«Є на світі чорна злюка...» (1893)

Глібов Леонід Іванович

Є на світі чорна злюка,
Родом, кажуть, з Кременчука,
Як не брешуть язика.
Скрізь давно про неї знають
І прояві потурають
Хлібороби-земляки.
Мов гадюка, хвіст волочить,
Все лютує, зуби точить
Деревляним язиком.
Треба знать, як з нею жити!
Ви б злякались, любі діти,
Поховалися б притьмом.
Як ускочить в сад вишневий,—
Чи там буде цвіт рожевий,
Чи бур'ян, чи лобода,
Чи красоля чепурненька,
М'ята, рута зелененька,
Чи барвінок,— всім біда!
А у полі... Мати, мати!
Як почне хвостом махати —
Хоч поляж та помирай.
Чи сіножать, чи пашниця,
Чи пахучая травиця —
Все їй треба, все їй дай.
Розпускає всюди славу,
Що спорудила отаву
Там, де все жило, цвіло;
І нема, нема нікого,
Хто б вкрутив їй носа злого,
Хоч і бачить все село.

Сплів я загадку в клубочок,
Покотив її в «Дзвіночок»,
А кінців не поховав!
І дізнались потихеньку,
Що я вигадку маленьку
Про косу скомпонував.

[1893]